

derom. Om man senere har tænkt paa denne Udvikelse af vort Forsvarsvæsen, derom kan jeg ikke sige Andet, end at der fra ellers tilsyneladende meget paalidelig Rilde er mig sagt, at man i dette Dieblik i vor Regjering tænker paa at anlægge et Fort paa Middelgrunden; men den høitærede Krigsminister vil jo kunne modsig det, hvis det ikke forholder sig saa. Dersom det, som jeg troer, er rigtigt, at vore Søforter ikke have mere end $4\frac{1}{2}$ Fods Tykkelse, saa er det vist ganske sikkert, at dette, da man for 10 Aar siden begyndte paa dem, var tidsvarende og tilstrækkeligt, og jeg skal sige til, at Alt, hvad jeg har hørt om disse Søforters Bygning, om hele Udførelsen og Alt, hvad der staaer i Forbindelse dermed, gaaer ud paa, at det Hele er lebet med en overordentlig Dygtighed, og den Mand, som især har staaet derfor, har indlagt sig stor Fortjeneste hos os for den Naade, hvorpaa han har røgtet sit Hverv; men jeg henstiller, om ikke det, der blev bemærket i 1858, nemlig at vort Forsvarsvæsen tilføes var forældet og utilfredsstillende, nu ligeledes gjælder. Der er foregaaet saadanne Forandringer med Hensyn til Skyts og Fæstningsvæsenet i de sidste 10 Aar, at det aldeles ikke er forunderligt, at vort Forsvarsvæsen ikke er bedre end det er. Naar man seer, at man i andre Lande, i et Farvand, som jeg nærmest vil sammenligne med vort Farvand her, i den Grad har troet at maatte bygge solidt, at man paa 14 Fods Granitmur sætter 18 Tommers Jernplader og at man ikke engang troer dermed at være sikkert mod det formidable Skyts, som Skibene nu kunne føre, hvorfor man indenfor denne Mur indretter Casematter, som kunne staae fast, selv om den høre Mur bliver brudt igennem, og naar man saa ovenpaa det Hele sætter dreivende Taarne med Skyts, som skal være saa svært, som det er muligt at haandtere, saa maa der dog være nogen Grund til, at man der gaaer til en saa uhyre Udgift for at sikke sig imod Angreb fra Sø siden. Jeg vil altsaa sige, at skal der fortsættes med Søbefæstningen, saa bør Ministeriet forlange af os Midler til at kunne beklæde disse Forter med Jernplader, og det af ikke mindre Tykkelse, antager jeg, end 12 Tommer. Jeg har erkyndiget mig om, hvad saadanne Plader ville koste;

Udgiften vil omtrent være 80 Rd. pr. Kvadratfod. Saasnart man kommer med denne Udgift, ikke at tale om Forterne paa Middelgrunden og Stubben, saa siger jeg, at jeg vel ikke troer, at dette er tilstrækkeligt, men det er dog Noget; thi jeg vedbliver at troe, at dersom en Fjende vil bombardere Kjøbenhavn, og andet Grinde skulde man jo egentlig ikke troe, at han vilde have her, saa behøver han ikke at komme Søforterne saa nær, at de, selv med det meest langtrækkende Skyts, kunne gøre ham synderlig Skade eller rimeligvis overhovedet gøre ham Skade; jeg antager ikke, at nogen Fjende vil være saa artig at gaae ind og lægge sig saa nær ved Søforterne, at de kunne rette Kanonerne paa ham; det er jo ikke sandsynligt. Dernæst skal jeg bemærke, at vort største Fort, Prøvesteen, skulde bestytte det sydlige Løb, men at de nuværende svære Skibe, som man ikke tænkte paa for ti Aar siden, slet ikke ville komme gennem Drogden; de ville, baade fordi de ere for dybt stikkende, og maatte fordi de ikke kunne at blive udsatte for flere Skud end nødvendigt, gaae Norden om, og dersom de ville lægge sig imellem Charlottenlund og Skovshoved, kunne de efter Alt, hvad jeg har kunnet erfare, bombardere Byen. — Hvad jeg anfører, beder jeg ærede Medlemmer troe ikke kommer fra mig selv, anderledes end at jeg har saa godt som muligt sat mig ind i disse Forhold og erkyndiget mig hos Folk, som jeg troer ere kyndige i denne Sag. Jeg fastholder altsaa, at det Forsigtigste, vi kunne gjøre, er i dette Dieblik at nægte den begjærede Bevilling, men bede den høitærede Regjering og navnlig den høitærede Krigsminister nøie at overveie, hvad der bør gjøres, saafremt man vil udvikle vort Forsvarsvæsen her ved Kjøbenhavn, hvilke Summer der ville gaae til, og hvilken Tid der vil bruges, inden det Hele kan komme istand. Jeg vil ikke derfor sige, at jeg personligt vil stemme for slige store Foretagender, idet jeg stadig vedbliver min Paastand, at vi skulle søge vort Værn i vor Flaade, at saaledes som vi ere beliggende, have vi ingen anden Ting at lide paa, end at vi maae kunne finde Kræfter til at udvikle vor Flaade til en anstændig Størrelse og Styrke, og at vi maae være saa heldige at faae en saadan Flaade for